

Ügyszoba Granátos utca 465 szám
III-dik emelet, és Dorotya utca 16
sz. Fogelféle ház 1-ső emelet Sze-
relmei Miklós műintézetében.

Előfizetés.

	Pesten.
Három hónap helyben	3 ft.
Hat hónap	6 ft.
Egy év	12 ft.

Felelős szerkesztő: **Lauka
Gusztáv.**

Vidéken előfizethetni minden-posta-
hivatalnál.

Előfizetés.

	Vidéken.
Három hónap vidékre	3 ft. 24 kr.
Hat hónap	6 ft. 48 kr.
Egy év	13 ft. 36 kr.

Kiadó: **Lauka Gusztáv,
és Szerelmef Miklós.**

(D O N G Ó.)

Legujabb.

A napokban bizonyosan ismét lecsapott a napkőrből (Sonnenkreis) egycsapat lélek, mert ismét lázadásban van az egész continens. Párizsban izognak mozognak; Olaszország dulakodik; a rajna mellék fészkelődik; Bécsben mondva csinálják a cravallókat; a mieink kettőztetett erővel nyomták szét oda lenn a kaputrabló ráczokat. Bizon bizon nagyszgrü epocha! a ki tul éli, meg érdemli a canonenkreucot.

Spion.

Ismeritek e a bástya utca, és széna piac sikátor szegletet!?

Rettenetes szeglet!

Boldog a ki ezen szegletet nem ismeri, legalább jele, hogy soha sem járt ott.

E szegletben minden veszettkutya megfordul, — e szegletben szép, de mérges madarak énekelnek estenkint, — e szegletben örült, és kísértetes kinézésű vénasszonyok guggolva időznek a nap minden részeiben, — e szegletben ez előtt tíz évvel agyonverték két gazdag gyapjúkereskedőt, — e szegletben halt meg gr. Török a magyar don Caesar de Bazan. — Oh e szeglet rettenetes.

A mult pénteken fellegetes éjszaka volt, a holdvilág halványan pislogott hébe, hóba, a Vayházoldalán alig fénylő lámpa kacsingatott felém, macskák nyávogának, ebek vonitának, vércse vityjogott, bagolly huhogott. Én egygdül haladtam a szeglet felé, gondolatom megállt, hajszálim felálltak. Mit láttam!? huh! huh! huh!

Egy sarkkövön ült ő! Kicsoda? Mindjárt megmondom.

Haja sárga volt, császársárga, fekete mocsokkal tarkálva. Fésütől illetetlen.

Szemei szürkék, meredtek, és vérbe futottak.

Jobb válla, kétujnyival volt alacsonyabb balvállánál.

Nyaka hoszszú.

Melle lapos és keskeny.

Csipője észrevehetlen.

Lábszárjai hoszszúk, lábai nagyszerűk.

Magartartása: statusférfit, az az ingatag.

A mint későbbben kitudtam beszélt magyarul, németül, oroszul, olaszul, francziául, angolul, oláhul, ráczul.

Orrát le nem írhatom, valamint bajuszát és barkóját sem, azok mesterségesek valának.

Felöltönye — valami közép a quekker és frak között posztóbol volt. Színe: ismeretlen.

Mellénye: kopott vérvörösbársony.

Inexpressibleje: vitorlavászon, a mocsoktól tarka.

Lábtüi valaha fénymázolva lehettek.

Tarka ingén forradalmi dulakodások voltak rajzolva.

Szarvashör kéztüüt viselt' mint a pesti magyar spiczlik.

Meztelen nyakán zsinegfolt kékellett.

Tekintete: most vad, majd szelid, most büszke, majd alázatos, most mosolygó, majd bánatos, most tüzes, majd vizes.

Paroximusban néztem őt perczről perczre. Miért nem vettél észre, miért nem tekintettel reám spionkirály, ha ugy teszsz most azon hazában vagyok hol nincsenek casták, nincs revolutió, melyett így neveznek: Terra viventium.

Vizsgálódó szemmel tekintgetett mindenfelé!

Papírost vont elő-jegyezgetett.

Rajzont vont elő-rajzolatott.

Látcsövet vont elő-nézegetett.

Mindezt milly nyugodtan, milly hidegen, — komoly megfontolással látszék végezni tisztét

rendületlenül, paroxismus nélkül határozott — talán — Europa sorsa fetett. E férfit komiszul nézett ki az igaz! de ha komisz volt is — örökké vigasztalandja az öntudat, hogy nagyszerű komiszság, vagy legalább komisz nagyszerűség volt.

Fegyvere csak egy volt, az ész. Istenem ha nekünk magyaroknak illy fegyverünk volna?! Nem félhetnénk azoktól a kiknek másféle fegyverük van.

Ha módomban leendett, felakasztattalak volna óriás ismeretlen, de azt is nyugodtan megvalhatom, hogy méltóbb tárgya nem igen volt csodálkozásomnak. —

Fél óráig álltunk mozdulatlanul.

Ő rajzolatott, jegyezgetett, nézegetett.

Én csudáltam bámulltam és rettegtem őt.

Pont tizenkétórakor csoszogás lön hallható. Valaki közeledék.

Egy fekete köpenybe burkolt egyén, állott meg az ismeretlen mellett.

Szíves kézzorítással üdvözölték egymást.

Első pillanatra ismeretlennek tetszett az idegen, későbbben a lámpa pislogás fényénél tökéletesebben vehetém ki vonásait. Ő volt! igen ő volt!

Ki volt?

Becsületesre! neve nem jut eszembe. A mult országgyűlésen, minden ülésben láthatam őt a pecovics követek között. Leirom mint nézett ki, talán neve eszetekbe jő, tisztelt előfizetőim s olvasóim. —

Magas. Nem vékony és nem vastag. Ha ározottan szöke. Irgalmatlan nagy orr. Kék szemek. Vastag de nem kellemetlen hang. Csongradi kiejtés.

Kisértetiesen susogtak.

Gyülölöm a nagy füleket, de e pillanatban minden rőföt örömet arannyal fizettem volna meg per egy arany.

Többször hadonáztak kezeikkel. Többször ölelköztek.

Péter! és Pál! talán épen a mi sulyegye-

nünket rombolgaták. Húsz ezüst krajczár minden szóért. Egy betűt sem hallhaték!

Patientia palmam! úgy van várnom kell. Talán későbbben.

Az ismerős ismeretlen írásokat adott át, — az ismeretlen ismerős mosolyogva fogadá. Ismét megölelték egymást. Ismét kezét szorítottak.

A távolban léptek hallatának. Megrezzentünk mind hárman, érdeklött egyéneim rejtek-helyem felé közeledének.

Én beljebb húzódtam, paroxysmusom megszűnt, s hideg kezdett lenni. Egy ölnyire tölem megállapodtak. A távolból eredő léptek elhangzának. Mi maradtunk egyedül háromságban.

Beszélgéseikből egyesszavakat kivehettem. Én boldog voltam, de egyuttal arra is elkészültem, hogy a rajtakapás esetére boldoggá fajúlok.

„Szlávkirályság! ... mondá az egyik.

„Zsofia, Kolowrat, József“ ... mondá a másik.

„Ocarcz ... had ... kat ... minist“ mondá az egyik.

„Széchenyi vagy Szécheny“ ... (jól kinem vehettem) mondá a másik.

„Jelasics ... scizir“ ... mondá az egyik.

„Amerika ... ultim ...“ mondá a másik.

„Deák ... Eötvös ... Széchenyi ... dobse“ mondá az egyik.

„Czaru! taku! Bécs ... perdu ...“ mondá a másik.

„Bien, trebien ...“ mondá az egyik ...

„Rang ... Ehre ... Orden ...“ mondá a másik.

„Andiamo la patria ...“ mondá az egyik.

S mind ketten haza mentek.

Az egyik magyar nobili volt.

A másik?! Isten teremtyugyse spion.

Magyar Academiai parentatio egy kisenvedett r. tag felett.

Sapkay János született 1801-ben jan. 22-én Encsencsen, szegény de művelt szülöktől.

Normalis iskoláit Szegeden végezte, 7. éves korában már nagyszeretetet mutatott a classicusok iránt.

Gymnasiumokra Késmárkra küldötték szülei rokonukhoz Sapkay Györgyhöz, ki nem csak országhírű barom orvos volt, hanem önálló munkát is írt a csuszó, mászó természetéről.

Sapkay György kitűnő figyelmet fordított Jánoskára, főleg a növények ismeretében utmutatóul szolgált Jánoskának, s ez okozhatá hogy Jánoska 10 éves korában nagyon szerette a salátát.

Sapkay János nemcsak mindég első eminens volt 8 év alatt, hanem kivéve 12 botot, mit Syntaxista korában kapott, soha büntetve sem volt. Ez alatt meghaltak szülői.

Boldogult barátunk árván maradt neki keseredett, s feljött Pestre philosophiára.

A philozophiához nem nagy hajlamokat mutatott Révayt, s Gyöngyösit olvasgatván nagyon elkapta a lant.

S minthogy a philosophiából tertiába esett, — nemes szégyenletében elhagyta az oskolát, s beállott poetának.

Már első fellépésekor figyelmet gerjesztett a publicumban maga iránt, volt valami eredeti oldala dalainak, mit egykoru írótsaiban nem találhatánk.

Inkább szitottak dalai az éjszaki, mint a nyugati oskolához.

Sok szépet írt — de minthogy szerény volt, nyomtatásban keveset birunk elhunyt barátunktól.

1835-ben Döbrentei ajánlatára levelezőtagjaink közé soroltuk.

Beköszöntő értekezése „az éjszaki poesis tárgyilagosa elmélete“ nagy sensatiót gyakorolt.

1836-ban írta „Veres kalap“ című regényét. E regény páratlan a magyarirodalomban nem mint regény, hanem mint nevelési kézikönyv. Ez évben neki adattuk a 200 darab aranyat, s kineveztük rendestagnak a természet tudományi osztályban.

Ez időtől munkásságát megkettőzteté, két év alatt következő munkákkal gazdagította irodalmunkat.

„Dovetz“ epos két énekben, (kézirát)

„Kikirikiki“ epos négy énekben (kézirát)

Egy kötet lyrai ömlengés, kottákkal.

Köszöntő, Döbrentei névnapjára, kiadta

Trattner Károlyi.

A muskatály dohányról botanikai értekezés.

Kiadta Verfer.

Az aszalt szilva mint Zuspeis. (kézirát)

Több apróságok, tréfák, mesék, és regények.

Meghalt agylobban

Nyugodjon békével.

Provincialis Románcz.

(falusi eremé számára.)

A fiskariusnak
Pusztá udvarába,
Besompolyog Jancsi
Éjszaka magába.

Panni a szolgáló!
Jancsi megszereti!
Beszélni vágy' véle
Ha szerit teheti.

Szegény Jancsi még jó
Be sem tette lábát,
Vagy tizenkét kopó,
Tépi meg nadrágát.

Mire a Fiskarjus
Felébred, künn terem,
Megtalálja Jancsit
Csaknem élettelen.

Kikérdezi Jancsit,
Mért jött udvarába.
Jancsi mit sem tagad
Szomorúságába.

S mert Jancsi úgy busul
A nadrága miatt,
Neki hajdujával
Uj nadrágot szabat.

gr. Zichy.

Egy diploma nélküli civilizált borbély.

Beretvél, koppaszt, és kötöz,
Éret is vág, mert ritka ész,
Aláír datumot, nevet,
S a név után: hites sebész.

Egy rendkívül bonyolodott és nehéz rejtvény.

Öt betűből állok, repülök csevegő kicsiny állat,
Fő tagom ékkel vedd, s nélküle élted enyész;
Fő betűjét hadd el, s benned szét hintve taláod,
Végtagom ék nélkül, szorgosan örzi javad.

Mikép szándékozik Szélkakas Tobias táblabíró, képviselő s a nép embere, küldőinek adott azon ígéretét tellyesíteni, miszerint uralkodni fognak a zsidokon?

(Pompásan butorozott szoba. — Szélkakas Tobias előtt mélyen meghajolva áll Procziczter Ezechiél tőzsér és pelykereskedő. —

Procziczter öltözetete: fehér szük nadrág keskeny talpallóval, roppant nagy csizma, fehér mellény, rajta nehéz arany láncz. Hoszsú orrán pápaszem ül, — szája mosolygásra áll nyitva, és óriási fekete fogakat mutat, szemei apró szürkék, szemöldökei nincsenek. — Ritka veres barkója alig látszik a hegyes és magas atyagylakból, parokája vereses. — Kezei rendkívül hoszsú és körmös ujjakkal végződnek, az egyik kezében aranyhimzetű házi sapkát forgat, a másik szivart tart.

Tarka queker arany gombokkal, torzitott hoszsú derekka egészíti ki öltözetét, kora: 40 — 50 év közt.

Szélkakas öltözetete: kiáltós quadrillirozott radrága szorosán lábszáraihoz simul, mellyek hoszsúak és

Jobb oldal

Ball oldal.

Az alsóház ministerialis classificatio szerint.

szervelett soványok és görbék. Nagy lábát fénymázos hegyes orru topán borítja, alatta hosszú és keskeny talpalló. Vereshársony mellénye arany zsinorral majd térdig ér, ellenben szinte arany zsinóros, és rococo gombu atilájának dereka a háta közepin végződik — sovány hosszú nyakán semmi nyakkendő, hanem széles kifordított inggallér. — Nagy kezeit glazi keztyű (vörös) borítja, de helyenkint kirepedvék. — Atillája zsebiből egy irat lóg ki, mellyen olvasható „biza lo m.“ — Magas de keskeny karimájú kalapján fekete strucc toll, oldalt olvasható: „indemnisatio vagy hivatal.“ — Termete magas és száraz, fülei nagyok, orra igen kicsiny, képe ostoba.

Procziczter Ezechiél tőzsér és pelykereskedő. Ha olyan szerencsés lennék, hogy e szerény hajlék nagyságoltságát megszerezném, az emberek legboldogabbikának érezném magamat.

Szélkakas Tóbiás. Kérem kérem Herr v. Procziczter, hagyjuk el a czimezést. Martzius ó a csak az új méltóságok czimeztetnek, én nem vagyok nagyságos, én egyszerűen tekintetes nemes, nemzeti és vitézülő Szélkakas Tóbiás ur vagyok, több tekintetes nemes vármegyék született, s egy nem nemes község forradalmi táblabírája, és képviselője, több barom egyesület, akarom mondani barom tenyésztő egyesület rendes, s a m. t. levelező tagja, országos védegyeleti tag, rendes uriszéki elnök egyből semmi.

Procziczter Ezechiél. Nagyságod maga a szerénység; de én tudom mi competál méltóságodnak. Én e híres Ezechiél profétától deducálom származásomat, ki mint minden ember tudja, az Ur rendeletéből 390 napig folytonosan baloldalán feküdt, s ezen egész idő alatt nem evett egyebet, mint árpakenyeret, pohánkát, vesét, és sajtot — nem merem kimondani mivel; annyi kedvezést még is nyert, hogy azt volt szabad vennie, mit hajdan Kaunitz herczeg spinot helyett evett. *) Ő egész életét éhenhalással töltötte, de nagy proféta volt; én inkább másokat hagyok éhen meghalni, de annyi jóslat tehetség még is maradt reám, hogy bizonyossággal megmondhassam, mikép nagyságod az országgyűlés végén osztályfőnök lesz.

Szélkakas Tóbiás. Köszönöm Herr v. Procziczter, hogy ilyen jól biztat, okom van hinni, hogy jóslata beteljesedik; de most már mennem kell, sietek az én kedves excollegámhoz, ki véletlenül Minister lett és nagyméltóságú ur ő az ugorkafa tetején ül, és reményelem, nekem is juttat egy kis salátára valót; az ecetet hozza majd megadja a mártius, de miután minden hivatal több vagy kevesebb olajjal jár, úgy fogom használni, hogy ne legyen nagyon savanyu. Végezzünk hát röviden ha úgy tetszik, nekem a szállás tetszik kedves Herr v. Procziczter, — de nem nagyon drága? hé! Mert lássa, az ilyen megbukott nemesembernek, most össze kell magát huzni, mert mindnyájan csak nem lehetünk státus titkárok?!

*) I. Ezechiél Cap. IV.

Procziczter Ezechiél Oh kérem nagyságodat, ne is méltóztassék említeni a szállásbért. — Tehát nagyságod excollegája, és barátja X. minister ő Ezcclentiájának, ki nem pártolja az emancipációt? — Illy férfival, kinek szeméből olly világosan olvasom ügyünk pártolását, nem is beszélhetek ollyan közönséges dologról, mint a házbér.

Szélkakas Tóbiás (leereszkedő nyájassággal) Igen kedves Procziczter, én pártolója vagyok az emancipációnak, ön bizonyos lehet benne, hogy nem csak szavazatommal és szónoklatommal fogom azt előmozdítani, de minister barátomat is capacitálom. — Ő nem felejthette el azon boldog időket, mikor még táblabírák voltunk, és ha más kép nem, barátságomnak felfogja áldozni meggyőződését is; mert tudja meg kedves Procziczter barátom, ha én az ülésben fülemhez nyulok, tizenhárom követ tudja mit akarok azzal mondani

Procziczter. És milly ügyesen tudott nagyságod ollyan jelt meghatározni, melly azonnal szembe szökik.

Szélkakas Tóbiás. Ön igen hizelgő; de ismétlem, lizzék bennem, hogy is gondolhatná ön hogy megengedjük; mikép a tudatlan paraszt több joggal bírjon, mint önök, kik annyiszor segítettek rajtunk. — Nem édes barátom, legyen ön nyugodt, önök nem maradhatnak egy Categoriába a cigányokkal, az emberiség szent ügyének győzni kell, és bennem tekintse bajnokai legelhatározottabbikát. — De apropos! kedves barátom, én ithon szoktam reggelizni és —

Procziczter. Értem nagyságos uram! Chocolate, kávé, thea, vagy sonka aspikkel, jungfernbraten malagával, borju sniczli citrommal, mindennel szolgálva lesz nagysádnak, az emancipáció hatalmas lovagjának. — Igyekeznél fogok azon napra, mellyen ügyünk felfordul fülemülnyelv ragout és rigópástétomot készítettetni, hogy nagyságod szónoklata annál elragadtalóbb legyen.

Szélkakas Tóbiás. Már látom, hogy értjük egymást kedves Procziczter barátom, én tehát a szállást elfoglalom; de ígérhetem is önnek, hogy nem sokára poinseur lesz a jogok tarka asztalánál. — Most pedig sietek ő méltóságához. — A revoir keves barátom! — A Gnaedijének kezeit csókolom, délután személyesen fogom hódolatomat bemutatni.

Procziczter Ajánlóm magam nagyságos osztályfőnök ur kegyes grátiájába, a Balaam számára; bölcs Salamon legyen hozzám képest, ha dicső elődöm Ezechiél mostan sárban hágy.

Don Szlupiy.

Pest jul. 26.

A válaszfeliratot fényes deputatio viszi Inspruckba. Deputatioink többnyire fényesek. Hazánk is fényes leendene, ha a fényes deputatiónak sikerülne szeretett királyunkat hű magyar-

jai közé lehozni.

Fővárosunk bizonyos idő óta szembetűnőleg csendes. E nyugalmas aera alatt, alkalkalmassint nagyszerű dolgok érlelődnek.

Wolf Zsidó 300 köppenyt szállít az önkéntesek számára darabját pr 50 xr. pengő. Ezen jutányos árért Wolf zsidó nyilvános köszönetet érdemel.

Beszélik — s mi hisszük, hogy a magyarszínházi erkély ezentul nyitva álland a színházi közönség számára. Méltányos, sőt jogos követelés, hogy ezen erkély ne egyedül thalia papjai által használtassék.

A népképviselők részére társasági ebéd ajánlatik az Ürményi házban lévő polgárcasinosban leves marhabus, hideg, és meleg mártással, főzelék husadaggal, tézstaétel, sült salátával, (csemege, gyümölcs) kenyér, és bor nélkül, 30 pengő krajczárért.

Helmecczi Mihál a jelenkor vót szerkesztője kinyilatkoztatá, hogy nem azért szüntette meg lapját mintha kevés előfizetői voltak volna, hanem azért mert most még bajos egész bizonyossággal akármeltyik párthoz szegődni. Ő pedig ollyan párthoz nem szeretne tartozni, mellynek embereit életveszély is találhatja. Okos ember volt Mihál egész életében, az is marad a sirig!

Az egyenlőségi clubb tegnap tartott ülést az olasz ügyben, s hogy kitézett elvét palam et publicae bebizonyithassa, egyszerre hagyott vitatkozni, tíz, tizenöt embert. Volt is ollyan láрма, és spectaculum, minő csak egyenlőségi clubban lehet.

Egy valaki a napokban azt nyilvánítá, hogy Pálfi Albert szerkesztő barátomat utoljára is megverik. Megvallom hogy ez bennünket szerfelett meg fogna lepni, minthogy mi azt hisszük hogy civilisált emberek között élünk kik argumentumokkal verekednek, nem barmok között kik botokkal ütlik egymást.

Pest Városát csak akkor kövezendik ki mindenfelé, ha a régi béke, és nyugalom helyre állott. Kétszer nem akarják ugyan azon munkát végezni.

Tessék olvasni!

Egy tudományos-készültségű, az irodalmi pályán is névről és jó oldalról ismeretes fiatal, ki okadatos irányczikkei által a nevelési téren is kellő tanszerúséget fejtett ki, nevelőlül, vagy valamely radicaleszemű hazafi mellé titoknokul ajánlatik. Értekezhetni vele Magyarutca 519 szám alatt földszint 2-ik ajtó mindennap reggel fél 10 óráig.

Bérbe adandó lak.

Egy három szobából álló lak minden órán kiadandó, a széna téren a patika felett mellyeknek egyike szeglet szoba a piacra, bővebb tudósítást a házmester adand.